

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De Innocentibus x

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De Innocentibus

Hic die ad me venies. Veniere igitur dominica vniuersus populus conuenit in ecclesiā q[uod] fuerat ip[s]us no[n]e fabricata. Qui a primo pullo[rum] cantu predica uite eisdē horū eos ut in fide essent stabiles et in mandatis dei seruētes. Post hoc fouē quadratā luxta aitare fecit fieri. et terrā extra ecclesiā iactari. Descendētq[ue] i fouē expansis ad deū manib[us] dixit Inuitatus ad cōuiuū tuū dñe ihesu xp̄e. ecce ve[n]io gratias agēs: q[uod] dignatus es me ad tuas epulas munitare. sc̄ies q[uod] ex toto corde meo desiderarē te. Lung[us] orđem finisset tāta lux sup eu[m] emicuit q[uod] nūllus eu[m] respicere potuit. Recedēt autē lumine māna souea plena inuenit. q[uod] in loco illo vsc[er] bo[d]ic generaf. ita vt in fundo fouē instar minute a rene scaturire videat sicut in fontib[us] fieri cōsuēvit.

Sanctus eadimādus rex anglie nulli perēti in no[n]e sancti iobānis euāgeliste aliquid denegabat. Unde cōgit q[uod] quidā peregrinus absente came[ratio] in no[n]e sancti iobānis euāgeliste importune a rege elemosinā postularet. Lui rex p[re]cio[rum] an nūlū cum nil aliud in p[ro]p[ri]etu haberet dedit. Sed post plures dies quidā miles anglie i trāsmarinis p[ro]bus cōstitutus ab eodē p[er]egrino annulū regire ferendū in hec verba recepit. Ille cui et p[er] eius a more annulū hūc dedisti tibi rex mādat. Unde liquido patuit q[uod] beatus iobānes eidē in fo:ma ap[par]uit p[er]egrini. ysidor[u]s de ortu vita vel obitu sanctor[um] patrū. Nutauit iobānes in aurum siluestres fondū virgas: litora acq[ua] sa[ecundu]m in gēmas gēmaz fragmā in p[ri]mā reformauit naturā p[er]cepto viduam suscitauit. et rediuiū iuuenis co:pus remeante anima reparauit bibens letiferum baustū euasit periculum. et eodem poculo p[ro]stratos in vite reparauit statū. Hec ysidor[u]s.

De Innocentibus x. **A** **I**nocentes dicti sunt triplici ratione. sc̄i ratione vite. rōne pene. rōne innocētie a securitate. Ratione vite dicti sunt innocētes. ex eo q[uod] vitā innocētē id est nō no[n]entē habuerunt nulli enī vñq[uod] nocuerūt nec deo in obediētā. nec proximo in iusticiā. nec sibi p[er] alium peccati malitia. Et inde dicit in psal. Innocētes et recti adh[er]erūt mihi. Immocētes in vita et recti in fide. Ratiōne pene q[uod] immocēter et iuste passi sunt. Unde psal. Effuderāt sanguinē immocētē. Ratiōne immocētie assecute: q[uod] in ipso martirio assecuti sunt bātismale immocētā id est ab originali peccato mū diciā. De qua immocētia dicit in psal. Custodi immocētā et vide eq[ua]tū. i. custodi immocētā baptismatis et postmodū vide equitatē bone o[ste]gationis. **B**

Inocentes ab herode ascalonita interfeci sunt. Tres enī herodes sacra scriptura cōmemorantur: at quos famosos fecit eoz infamis crudelitas. Primus dicitur est herodes ascalonita sub quo dñs natus est: et a quo pueri occisi sunt. Secundus dicitur est herodes antipas q[uod] iobānū decolauit. Tercius dicitur est herodes agrippa q[uod] iacobū occidit: et petru[m] incarcerauit. Unū de hoc extāt versus. Ascalonita necat pueros. Antipa iobānū Agrippa iacobū claudēs incarcere petrum. Sed p[ri]mū herodis historia breviter videamus. Antipa pater ydumeus ut in historia scolastica legit: ne p[re] regis arabū duxit vro:ē. ex qua filiū babuit quēz vocauit herodē q[uod] postmodū ascalonita dicitur est hic a ce sare augusto regnū iudee accepit. Et tūc p[ri]mitua ablatū est sceptrus de iuda. Huic sex filiū nati sunt. sc̄i antipater. alexāder. aristobolus. archebeatus. herodes antipas et philippus. Alexādrū autē et aristobolū ex eadē matre iudea genitos romā misit liberalib[us] artibus imbuēdos. Post hoc a studio redierūt. Et erat alexāder accerrimus per orator. Iaq[ue] liberi licetius de susceptiōe regni cuius patre disceptabat. Ob hoc pater offensus antipa trē illis p[ro]ponere satagebat. Cūq[ue] illi de morte patris tractassent: et ob hoc a patre reiecti fuissent et farē adeūt de patris iniuria cōquesturi. Inter ea magi iherosolimā veniūt et de ortu noui regis diligenter sciscitauit. Herodes hoc audiēs perturbati mens ne de veroz regū genere aliquis nar[er]et esset qui cū tanq[ue] regni inuasori expelleret. Rogabat

cū

De Innocentibus

Igitur magos ut eo inuenient sibi renuncient simulanis se velle adorare quem volebat occidere. Uerum tamen magi per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. Uidens herodes quod nequaquam ad se venirent. stelle visione eos deceperat ad se redire erubuisse credidit. et ideo ab inquisitione pueri animu[m] recuocauit. Cum autem audisset quod pastores dixerant. et quod symeon et anna prophetauerat vobis menteretur timuit et se a magis turpiter illusus putauit. Tunc herodes de nece puerorum qui erant in bethleem tractare cepit. ut eis ille quem ignorabat occidere. Ad monitionem autem angelii ioseph cum pueru[m] et matre in egyptum in ciuitatem bermopolim fugit. ibi post septem annos usque ad obitum herodis permanebat. Ingradientem igitur domino egypti secundum ysaye vaticinium universa ydola corruerunt. Tradidit quoque quod sicut in exitu filiorum israel de egypto non fuit dominus in egypto in qua procurate domino non iaceret mortuum primogenitum: ita nocturne fuit templum in quo non corruisset ydolus. Refert cassiodorus in historia tripartita quod in bermopoli ciuitate thebaide dicatur esse arbor quod vocatur psidis. valens in salutem mulierum. si fructus aut folium aut pars corticis collo egrotantium alligatur. Cum igitur beata maria cum filio in egyptum fugeret. hec arbor usque ad terram inclinata est et christum suppliciter adorauit. Hec cassiodorus. Cum igitur herodes de nece puerorum disponeret. a cesare augusto per ep[ist]olam est citatus filiorum accusationibus responsurus. Qui cum per tharsum iter faceret: intellectus quod magos naues tharsenses transirent. et ideo omnes naues tharsis ciburi fecerit. secundum quod predictum fuerat. In spu[m] uehementi contrares naues tharsis. Quos pater cum filiis coram cesare discepserat: diffinitum est ut filius patri in obus obediret. et ipsis cui vellet regnum dimitteret. Rediens igitur herodes et ex confirmatione factus auditor: mittens occidit omnes pueros qui erant in bethleem a bimatu et infra secundum tempus quod exquisierat a magis. Hoc autem duplice intelligentia continet. Primo ut infra dicat ordinem temporis et est sensus a bimatu et infra. id est ab infantibus duorum annorum usque ad pueros unius noctis. Didicerat enim herodes a magis ea die qua stella apparuit eis dominum natum esse: et quod iam annus fluerat eo quod romae ierat. et redierat. dominum anniculum et aliquorum in super dierum esse credebat. Ideoque super etate eius usque ad binos et infra id est usque ad unius noctis infantes descendit in pueros timores pueri morphoseon ne scilicet puer cui sydera famulabantur super etate suam vel infra facie transformaret. Et

hec sententia visitatio: et verio: habet et reputat Aliomodo exponitur secundum cristo. ut infra dicat ordinem numeri. et est sensus. A bimatu et infra id est apud annos duorum usque ad pueros quinque annos. dicit enim stellam per annum ante octu[m] salvatoris magis apparuisse. Herodes autem postquam hoc a magis didicit. romanum vadens adhuc per annum distulit. Credebat autem tunc dominum natum fuisse quando magis stella apparuit. et idcirco duorum annorum esse credebat. Unde pueros binos occidit. et deinceps usque ad quinque annos: sed non minores binis. Qui assertioni fidem facere videatur. quod quedam ossa in innocentium babentur adeo grandia quod binorum esse non possunt. Potest tamen dici quod longe maioris erat tunc homines qualitatibus quod modo. Ipse autem herodes statim ibidem punitus est. Nam sicut ait macrobius alias methodius utrum quadrata cronica legitur. unus parvulus filius herodis ibidem ad nutriendis casu fuerat datum. quod eis a carnicibus est occisus. Tunc adimpleretur est quod dictum est per prophetam. Vix ploratus et lulator. piarum scilicet matrum auditus est in rama: id est in excelsis. Deus autem iudex iustissimus ut in eisdem historiis legitimis scolasticis non est passus tantum herodis nequiciam remanere ipsam: divino enim iudicio factum est ut quod multos obsecnatur filiis. ipse suis interrabilius obsecnatur. Nam alexander et aristobolus item patribus habiti sunt suspecti. Confessus est autem unus de eis complicitus quod alexander multa sibi donaria promisisset. si patrem venenum propinaret. Confessus est etiam tonsor de promisso sibi munericus: si dum patre barbam raderet eum continuo ingulareret. Addiditque alexander dixisse non esse ponendam spem in senectute qui capillos tingere ut iuuenies appareret. Ob hoc pater irritatus eos occidi fecit. Antipater autem futurum regem instituit. Sed ipsis antipatri herodes antipam in regnum substituit. Insuper herodem agrippam et herodiam uxorem philippi: quos ex aristobolo suscepit paterna dilectione soubat. Hac duplice de causa antipater intollerabilem patrem conceperat odiu[m] in tantu quod eum attrectauit occidere per venenum. Quod herodes presentes eum in carcere posuit. Augustus autem cesar audito quod herodes filios occidisset dixit. Mallem esse herodis puerus quam filius. quia cum sit puer filius pueris parcit et filios occidit. Ipse autem herodes cum iaz annos. lxx. haberet in grauissima egritudine cecidit. Nam scilicet valida prurigine corporis. colli cornutus totum. pedum inflatione. vermescientibus testiculis. intollerabili fetore. crebro anhelitu. et interruptis suspicuis totum quafas. A medi-

De sancto thoma canthua.

19

cis vero in oleo posit⁹ inde quasi mortuus est ab latus. **E**audiens autē iudeos mortem suaz cū gaudio expectare .nobiliores iuuenes ex oī iudea collectos in carcere posuit.dixitq; salome sorori sue. Scio iudeos d̄ morte mea gauisuros:sed potero habere multos lugētes et nobiles ex eōas fumeris si meis volueris parere mādatis: ut cum spiritū emisero cūctos occidatis quos in custodia seruo:ut sic oīs iudea me defleat licet invita. Haebat autē in cōsuetudine ut post omnē cibū pomū p se gladio purgaret et come deret. Lunc gladiū in manu teneret: tussiq; violēta distenderetur cir cūspitēs ne se aliquis impediret se ipm percussus manū dexterā sustulit: sed cōsobrinos eius sustinendo dextrā impediuit. Protin⁹ autē quasi rex mortuus esset in aula regia ylular⁹ insonuit Quo audito exultat antipater: mītaq; dona si saluare custodibus pollicet. Qd cū cognouisset herodes grauius filij exultationez q; ppriaz tulit mortem mittēsq; satellites eum occidi fecit. et archelaum post se regnaturū instituit. Sicq; post dies quīq; mortuus est: in bellio fortunatissimus. in reb⁹ do mesticis infelicissim⁹. Salome autē soror eius oēs absolvit. quos rex occidi mandauerat. Remigius autem in originali super mattheum dicit: q; herodes gladio quo pomū purgabat se peremit. et q; salome soror eius omnes vincitos prout cum fratre ordinauerat interfecit.

De sancto Thoma canthuariensi archiepo.

.xi.

A

Thomus interpretat abissus. geminus vel sectus. Abissus id est. profundus in humilitate. qd patet in cilicio et pedū pauperū lotione. Seminus in platione qd geminate pfuit scilicet verbo et exēplo. Sece⁹ in passione.

Thomus canthuariensis archiepiscopus dū in curia regis anglie cōsisteret. et quedaz ibidem fieri cōtraria religioni videret. cui ipsam deseruit. et cāthuariensi archiepo se cōmisit: a quo archidiaconus factus ad p̄ces tamen ipius archiepi regis cācellarii suscepit. ut prudētia qua erat preditus malignoz in ecclesiā p̄hiberet insultus. Quē adeo rex dilexit: ut post decessus archiepi eū in cathedralē honorē p̄curauerit sublimari. Qui licet plurimū resisteret tandem ad obedientię p̄ceptu bumeros supposuit ad portanduz Subito autē in virū perfectū altrū p̄mutaf. et caro ei⁹ cilicio et ieiunijs maceratur. Nō soluz eū ciliacū pro camisia deferebat: sed et femoralia ciliacā usq; ad poplicē baiulabat. Sācitatē autē suaq; ita subtiliter occultabat: ut salvo scmp honestatis rigore sub decētia vestiū et apparatu vtensiliū cōcordaret morib⁹ singuloz. Tredecim pauperū pedes quotidie curuatis geib⁹ abluebat. et refectos datis cuilibet. iij. argenteis remittebat. Rex autē ad voluntatē suaq; in detrimentū ecclie ipm inflēctere nitebat. volēs ut cōsuetudines quas contra libertatē ecclie p̄decessores sui habuerāt ab eodē similiter firmarent. Qui dum omnino assentire noluit. cōtra se irā regis et principū provocauit. Quadā autē vice sic ipse cuz alijs c̄pis a rege artatus ut etiā sibi mortis sententiaz minaret magnoū viroū deceptus cōsilijs: verbotenus assensum prebuit voto regis. Uerū ex hoc vidēs aiāz periculi imminere. Scipm postmodū in penitentia grauius cruciavit. et ab altaris officio se suspēdit quousq; a summo pōtifice restitui mercerē. Requirit demiq; rex ut qd verbo dixerat scripto cōfirmaret. Lui viriliter cōtradixit et a curia erectam sibi baiulās crucē discessit. exclamātibus impijs cōtra eum. Capite furem suspendite. pditocem. Et ecce duo magni p̄ceres et fideles ad eū fusis lacrimis venientes sub iuramēto asserūt qd in eius morte multi p̄ceres cōiurarunt. Uir igitur dei ecclie magis qd sibi metuens fugaz inīt. et senonis a papa alexandro susceptus et i monasterio pontiniacē si cōmendatus post modū in francū usq; deuenit. Rex vero dū romā misisset ut legati venirent qui hoc negociū diffanirēt. omnino repulsa patif. Et ob hoc in irā contra archiepm amplius cōcitatur.

c iij